

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 11C/105/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912216250
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Berešová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7912216250.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Janou Berešovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ , s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO : 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o. , so sídlom v Bratislave, ul. Grösslingova 4, IČO:36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Návrhy žalobcu na prerušenie konania zamietajú.

Žalobu žalobcu zamietajú.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznávajú.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal rozhodnutia, v ktorom mal súd uložiť žalovanému povinnosť uhradiť pre neho majetkovú škodu 175 € a nemajetkovú ujmu 885,12 €. Ako dôvod uviedol skutočnosť, že Okresný súd Trebišov v ním označenom exekučnom konaní nerozhodol v zákonnej lehote o jeho žiadosti ako oprávneného o zmenu súdneho exekútora.

Tvrdil, že je daná zodpovednosť žalovaného za vznik škody a vznik nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v dôsledku tohto nesprávneho úradného postupu.

Výšku majetkovej škody žalobca špecifikoval ako úhradu nákladov na správu pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému v sume 70,00 Eur, na udržiavanie a správu informačného systému v sume 40,00 Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom v sume 50,00 Eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15,00 Eur.

Celkovo vynaložil žalobca vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky, v období, ktoré zbytočne uplynulo sumu 175,-€. Táto suma by ho nezaťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene exekútora by dodržal zákonom stanovenú lehotu.

Výšku nemajetkovej ujmy žalobca určil výpočtom, ktorým je nárok na úhradu 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu od uplynutia zákonnej lehoty, v ktorej bol súd povinný rozhodnúť o žiadosti o zmene exekútora až do termínu rozhodnutia o takejto žiadosti. Náhradu nemajetkovej ujmy žalobca žiadal za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že v zákonnej lehote nastane stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo.

Žalobca ozrejmil, že splnil zákonnú podmienku uplatnenia nároku návrhom na predbežné prerokovanie náhrady škody u žalovaného, avšak žalovaný v zákonnej lehote o žiadosti na predbežné prerokovanie nároku nerozhodol.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č.514/2003 Z. z. Tvrdil, že podanie žalobcu, ktoré žalobca označuje ako žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, doručené žalovanému pred podaním návrhu na začatie súdneho konania a tiež návrh na začatie súdneho konania sú zmatečné a nespĺňajú základné náležitosti, ktoré stanovujú procesné predpisy pre kvalifikované uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č.514/2003 Z.z. a Občianskeho súdneho poriadku.

Žalovaný poukázal na skutočnosť, že už v žiadosti žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody absentovali také údaje ako označenie súdneho exekučného konania so spisovou značkou, ako aj určitosť právnej kvalifikácie hmotno-právneho záväzku vyplývajúceho z právneho predpisu, preto je potrebné takýto návrh žalobcu na začatie súdneho konania zamietnuť.

Žalovaný ďalej poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej samotné nedodržanie zákonnej lehoty na vykonanie procesného úkonu alebo rozhodnutia v súdnom konaní nemusí byť samo o sebe kvalifikované ako zbytočný prieťah.

Žalovaný ďalej hodnotí nedôvodné uplatnenie nároku žalobcu aj tým, že nárok žalobcu je premlčaný, že žalobca v žalobe škodu ako majetkovú ujmu vyčísluje iba všeobecnými údajmi bez preukázania skutočných nákladov, že žalobca nevyužil inštitút podania sťažnosti na prieťahy v konaní predsedovi súdu ani ústavné sťažnosti na Ústavnom súde.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, vyjadrenia žalovaného, oboznámením pripojeného exekučného spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Z obsahu spisu Okresného súdu Trebišov 18 Er 590/2007 súd zistil, že pod touto spisovou značkou sa vedie exekučné konanie, v ktorom žalobca ako oprávnený podal žiadosť o zmenu exekútora a súd o žiadosti žalobcu rozhodol po uplynutí 30 dňovej lehoty od podania žiadosti na zmenu exekútora uvedenej v ustanovení §44 ods.8 Exekučného poriadku účinného od 1.12.2006.

Návrh na zmenu exekútora bol podaný dňa 20.10.2009, súd návrhu na zmenu exekútora vyhovel uznesením zo dňa 14.02.2011 s právoplatnosťou dňa 08.06.2011.

Zo znaleckého posudku č. 1/2014 zo 17.1.2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave - znalecký ústav predloženého žalobcom súd zistil, že v znaleckom posudku pri žiadostiach o zmenu exekútora a v súvislosti s ďalšími úkonmi žalobcu po podaní týchto žiadostí, sú vyčíslené priemerné náklady na jednu vec sumou 31,68Eur. V tejto sume sú zahrnuté mzdové náklady, náklady na tlač, náklady na úpravu informačného systému, náklady na poštovné a náklady na telekomunikačné služby. U každej položky týchto nákladov je v znaleckom posudku uvedená suma znamenajúca výšku týchto nákladov.

Súd zistil a medzi účastníkmi nie je sporné, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody formou žiadosti o predbežné prerokovanie tohto nároku u žalovaného a rovnako nie je sporné, že žalovaný o tejto žiadosti nerozhodol. Sporná je iba skutočnosť, či predmetná žiadosť bola dostatočne kvalifikovaná, čo žalovaný jednoznačne odmieta.

Podľa §44 ods.8 zák.č.233/1995 Z.z. Exekučného poriadku účinného do 31.1.2014 oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora. Podľa ust. § 3 ods.1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 3 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 4 ods.1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

- 1.škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
- 2.škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
- 3.škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 9 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej

lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ust. § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ust. § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa čl.48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa §62 ods.1 zák.č.757/2004 Z.z. o súdoch, sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa §63 ods.1 zák.č.757/2004 Z.z. o súdoch, sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu.

Podľa §64 ods.1 zák.č.757/2004 Z.z. , účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní alebo porušené zásady dôstojnosti súdneho konania a odstránenie zistených nedostatkov.

Podľa §49 zák.č.38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu, sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa §80 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení súd zamietol žalobu - návrh žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy a to potom čo zistil, že v terajšom štádiu konania žalobca nepreukázal, aby žalovanému vznikla voči nemu povinnosť uhradiť škodu a nemajetkovú ujmu z dôvodu, že Okresný súd Trebišov v exekučnom konaní označenom žalobcom rozhodol o žiadosti o zmenu exekútora až po uplynutí zákonnej lehoty.

V konaní o náhradu škody podľa zákona č.514/2003 Z.z., ktorá škoda má byť spôsobená prietahmi v súdnom konaní, nie je súd konajúci o návrhu na náhradu škody oprávnený riešiť ako predbežnú otázku existenciu takého prietahu, ktorý by zakladal zodpovednosť žalovaného za škodu z titulu nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v prietahu v konaní.

Vyššie citované právne predpisy zverujú posúdiť dôvodnosť sťažnosti na prietahy v konaní jedine predsedovi súdu a Ústavnému súdu SR.

Táto špeciálna právna úprava, ktorá upravila pôsobnosť subjektu na posúdenie prietahov v súdnom konaní s právnymi účinkami aj pre posúdenie zodpovednosti za náhradu škody spôsobenej prietahom v súdnom konaní, má svoje opodstatnenie v tom, aby súdy nižších stupňov nemohli preskúmať zákonnosť postupu súdov vyšších stupňov a to pokiaľ ide o dĺžku konania. Inak by mohlo dôjsť k situácii, že súd prvého stupňa by dôvodnosť a opodstatnenosť sťažnosti na prietah v konaní iného súdu posúdil odlišne od Ústavného súdu, ktorý by rozhodoval v konaní o sťažnosti účastníka súdneho konania na prietahy v konaní alebo odlišne od posúdenia príslušného predsedu súdu, ktorý vybavil sťažnosť podľa §63 ods.1 a §64 ods.1 zákona č.757/2004 Z.z.

Z uvedeného dôvodu, ak má byť daná aktívna legitímácia žalobcu v konaní o náhradu škody spôsobenej prietahom v súdnom konaní, musí byť táto preukázaná existenciou právne účinného aktu predsedu súdu alebo Ústavného súdu SR, ktorým bola sťažnosť oprávnenej osoby na prietahy v konaní kvalifikovaná ako dôvodná.

Žalobca nepreukázal existenciu právne účinného aktu predsedu súdu alebo Ústavného súdu SR o konštatovaní prietahov vo vyššie uvedených exekučných konaniach. Žalobca teda nepreukázal, že je osobou oprávnenou na uplatnenie nárokov v zmysle jeho návrhov, preto súd jeho žalobu zamietol.

V dôvodoch tohto rozsudku súd síce cituje aj ust. §9 ods.2 zák.č.514/2003 Z.z. účinného po 1.1.2013, teda po podaní návrhov žalobcu na začatie konania, avšak na vyššie uvedenom konštatovaní súdu o nedôvodnosti uplatnenia nárokov žalobcu táto skutočnosť nič nemení.

Súd poukazuje, že citované ustanovenia zákona o súdoch, ako aj Ústavy SR boli účinné aj v čase, keď vo vyššie uvedenej exekučnej veci uplynula lehota na rozhodnutie o žiadosti žalobcu o zmenu exekútora a súd v tejto zákonnej lehote o žiadosti nerozhodol.

Skutočnosť, že aj keď od 1.1.2013 je ustanovenie §9 ods.2 zák.č.514/2003 Z.z. rozdielne od úpravy účinnej do 31.12.2012, nič nemení na právnych záveroch odôvodnenia tohto rozsudku. Aj bez novelizácie v §9 ods.2 zák.č.514/2003 Z.z. účinnej od 1.1.2013, by súd z vyššie uvedených dôvodov návrh žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy zamietol a to z tých istých dôvodov.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.11.2014 č.k. 25Co/66/2014 vo veci Okresného súdu Trnava sp.zn. 8C/9/2013 a na rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 19.11.2014 č.k. 6Co/376/2014 vo veci Okresného súdu Komárno sp.zn. 6C/695/2012. V uvedených veciach súdy rozhodovali o návrhoch žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti žalovanému SR-Ministerstvo spravodlivosti SR na náhradu škody a nemajetkovej ujmy na tom istom skutkovom základe s rovnakým právnym odôvodnením.

Žalobca podaním zo dňa 18.06.2015 (čl. 59-61) navrhol prerušiť konanie do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú navrhla Slovenská republika ako odporca v konaní na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7 C 6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie položiť Súdnemu dvoru Európskej únie.

V tomto konaní vystupujú v postavení odporcov tak spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. ako aj Slovenská republika- Ministerstvo spravodlivosti SR. V konaní sa rieši zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva. Zodpovedanie prejudiciálnych otázok má pre ďalší priebeh konania zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má rozhodujúci význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu-rozhodcovského rozsudku.

Žalobca žiada, aby súd konanie o náhradu škody a nemajetkovej ujmy prerušil v zmysle ustanovenia §109 ods.2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP)

Súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, pretože v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na prerušenie konania

Čo sa týka prerušenia konania v zmysle ust. §109 ods.2 písm. c/ OSP je daná iba možnosť na prerušenie konania, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie. Skutočnosti, pre ktoré súd zamietol návrh žalobcu vo veci samej neodôvodňujú potrebu prerušenia konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutie súdneho dvora neovplyvní zamietavé rozhodnutie súdu.

Žalobca taktiež žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a prejudiciálnej otázky.

Žalobca uvádza, že mu doposiaľ nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení resp. nevyvúčení sudcov Okresného súdu Trebišov v danej veci. Okresný súd tak nemôže konať ďalej vo veci, lebo do rozhodnutia o námietke zaujatosti môže urobiť len také úkony, ktoré neznesú odklad.

K danému argumentu žalobcu súd ozrejmuje. Vec tunajšieho súdu spisovej značky 11 C 105/2012 bola uznesením 11 C 103/2012-7 zo dňa 05.10.2012 spojená na spoločné konanie s vecou spisovej značky 11 C 103/2012 s tým, že spoločné konanie sa bude viesť pod spisovou značkou 11 C 103/2012.

V tomto spojenom konaní rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 5 NcC 62/2012-13 zo dňa 22.10.2012, že sudkyňa JUDr. Berešová, ktorej boli obe veci pridelené, nie je vylúčená z ich prejednávania a rozhodovania. Uznesenie krajského súdu bolo doručené žalobcovi dňa 10.12.2012.

Následne uznesením 11 C 103/2012-55 zo dňa 27.01.2015 boli veci 11 C 103/2012 a 11 C 105/2012 vylúčené na samostatné konanie. Dané uznesenie bolo doručené žalobcovi dňa 20.02.2015.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobcovi bolo doručené rozhodnutie krajského súdu o jeho námietke zaujatosti sudkyne JUDr. Berešovej. Sudkyňa nebola vo veci vylúčená, preto žiadosti žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania nebolo vyhovené.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP. Podľa tohto ustanovenia účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobca nemal v konaní úspech, žalovaný vznik trov nepreukázal, preto súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v 3 exemplároch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods. 1/.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť v zmysle ust. § 205 ods. 2 len tým, že

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie /§205 ods. 3 OSP/.